

106 975

Národní památkový ústav

Došlo: 2022-11-21 10:48:35

Č. j.: NPU-310/95994/2022

Listů: 7 Příloh: 0



1002021941



Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkr.cz

Rozhodnutí nabylo právní moci: 28.10.2022

za správnost: *U. Štěrba*

V Praze dne 5. 10. 2022
č. j. MK 57783/2022 OPP
sp. zn. MK-S 8466/2021 OPP
Vyřizuje: Mgr. Tereza Mikšová

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče **p r o h l a š u j e** podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, oba ve znění pozdějších předpisů, soubor „**usedlost s kovárnou čp. 11 v Čičenicích**“, k. ú. a obec Čičenice, okres Strakonice, Jihočeský kraj, za kulturní památku. Soubor sestává z pozemku p. č. 3, k. ú. Čičenice, jehož nedílnou součástí je obytná budova čp. 11 s hospodářskou částí (bývalé stáje, stodola), kovárna s obydlím pro tovaryše a s pultovým západním přístřeškem, hospodářská budova a ohradní cihelná zeď s vraty.

Dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je účastníkem v tomto řízení:

Nedílnou součástí výroku tohoto rozhodnutí je příloha s orientačním záznamem umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy a deset identifikačních fotografií kulturní památky.

Odůvodnění

Ministerstvo kultury obdrželo dne 13. 7. 2021 podnět k prohlášení usedlosti s kovárnou čp. 11 v Čičenicích za kulturní památku od majitele nemovitosti a obratem požádalo o posouzení tohoto podnětu místně příslušnou odbornou organizací. Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Českých Budějovicích, doporučil usedlost prohlásit za kulturní památku a zpracoval odborný návrh na prohlášení věci za kulturní památku. V návrhu ze dne 26. 7. 2021 (čj. NPU-331/58443/2021) je uvedeno následující:

„Popis:

1. Obytná budova s hospodářskou částí (bývalé stáje, stodola)

Obytná budova s navazující hospodářskou částí (bývalé stáje, stodola) je přízemní objekt, obdélného půdorysu a je zastřešen sedlovou střechou, která je kryta pálenou bobrovkovou krytinou. Střešní roviny mají velký přesah ve štítu. Přesah střechy je podepřen dřevěnými prvky. Před dvorní fasádu bylo dodatečně přistavěno zděné zádveří prosvětlené širokými okny. Obvodové zdivo smíšené, převážně kamenné, doplněné cihlami.

Průčelí obytného domu do návsi s trojúhelným štítem je hladké, členěné v přízemí dvěma okenními otvory a ve štítu dvěma větracími úzkými otvory. Otvory jsou štukově lemovány. Dvorní fasáda hladká, členěna okenními otvory kuchyně, komory a bývalých stájí, vratovým otvorem stodoly. Západní fasáda je hladká, prolomena jedním okenním otvorem v místě bývalé černé kuchyně.

Interiér domu býval původně klasický, trojdílný - síň, bývalá černá kuchyně, světnice a zadní komora. Po úpravách v roce 1985 byl hlavní vstup posunut do klenutého komorového dílu, který byl přepříčkován a vznikl zde komunikační prostor, vstup do zadního sklepa a nově vestavěná koupelna s toaletou. Původní vstup do síňové části byl zazděn a na jeho místě je okenní otvor v širokém segmentovém záklenku. Kromě bývalého komorového dílu, který je zaklenutý dvěma poli velmi nízké plackové klenby do segmentového pasu, jsou prostory v obytném domě plochostropé. Ve světnici se dochovala prkenná podlaha ze širokých prken. Ostatní podlahy nové nebo novější (keramická dlažba, beton). Okna ve světnici jsou novější, dvojí, dvoukřídlá, bez členění. Okna jsou v rovném záklenku s parapetem. V místě, kde bývala původně černá kuchyně, se dochoval okenní otvor. Okno čtyřtabulkové je uchyceno pomocí zárohového kování a v exteriéru je okno doplněno horizontální prutovou kovovou mříží. Okno je v interiéru v segmentovém záklenku.

Krov celé budovy včetně stájí a stodoly je vaznicový se stojatou stolicí a se šikmou vzpěrou v plné vazbě. Podélné zavětrování tvoří pásy u sloupků plných vazeb.

Oba dva sklepy pod komorovou částí jsou plochostropé. Podlaha v menším sklepe je cihelná. Navazující bývalé stáje byly upraveny k obytným účelům. Prostor je zaklenutý třemi poli klenby do travers, podlaha převážně betonová, ve východní stěně dvě novější okna, dvojí, dvoukřídlá bez členění.

Stodola ukončující budovu na severu je obdélný prostor s trámovým stropem a prkenným záklopem. Podlaha neurčitá.

2. kovárna s obydlím tovaryše a s pultovým západním přístřeškem

Přízemní obdélná kovárna s obydlím tovaryše a s pultovým západním přístřeškem na východní straně dvora je zastřešena polovalbovou střechou. Střecha je kryta pálenou bobrovkovou krytinou.

Polovalbové jižní průčelí je hladké, v přízemí prolomeno novým vratovým otvorem vyplněným plechovými dvoukřídlovými vraty, v místě původní otevřené předsíně pro kování koní (zrušeno po roce 1927). Plocha štítu je od přízemí oddělena římsou krytou taškami a je po obvodě štukově lemována. V horní části štítu je prolomen polokruhový větrací otvor s jednoduchým lemováním. Východní fasáda je členěna dvěma okenními otvory různých tvarů a velikostí (kovárna a obydlí tovaryše). Severní štít obsahuje ve štítě senný otvor vyplněný dřevěnými dvířky.

Dispozice kovárny je dvouprostorová - vlastní kovárna s předsíní pro kování koní a obydlí tovaryše. Podél západní stěny je přístřešek s pultovou střechou.

Vlastní kovárna je zaklenuta dvěma poli nízké plackové klenby do segmentového pasu, předsín pro kování koní je sklenuta placovou klenbou. Podlaha betonová. V SV rohu kovárny se dochovala uzavřená výheň s cihelným dymníkem a s otvory pro větrání výhně. Kovárna je osvětlena širokým okenním otvorem vyplněným dvojicí dvoukřídlých šestitabulkových oken s trojdielnými nadsvětlíky. Vstupní dveře z přístřešku jsou plechové v dřevěné zárubni.

Krov kovárny je hambalkový se stojatou stolicí a se šikmou vzpěrou v plné vazbě. Podélné ztužení tvoří jeden šikmý pásek u sloupku plné vazby. Tesařské spoje čepované, doplněné dřevěnými hřeby.

Severní prostor - obydlí pro tovaryše - je sklenuto nízkou placovou klenbou, podlaha téměř v celém rozsahu betonová, při vstupu se dochovala původní cihelná podlaha. Ve východní stěně pásové kovové okno členěné osmi úzkými tabulkami. Dveře svlakové uchycené pomocí horizontálního kování na dvou trnech v dřevěné zárubni.

Západní pultový přístřešek je otevřen do jednoduchého pultového krovu, podlaha betonová.

3. hospodářský objekt

Drobný přízemní hospodářský objekt v těsné blízkosti kovárny má hladké fasády, bez štukových prvků. Fasády člení dveřní a okenní otvory - v jižním štítu okno do prádelny, v západní fasádě plechové dveře do prádelny a chléva, vratový otvor do prostoru dřevníku a do přístavku u kovárny. Střecha objektu sedlová, kryta patrně keramickými taškami.

Budova obsahuje prádelnu, dřevník s průchodem do kovárny a chlév. Prádelna i chlév jsou plochostrapé, dřevník má novější trámový strop bez záklopu. Podlahy převážně betonové, v chlévě kamenné kostky.

4. pozemek jčř. parc.č. 3

Součástí návrhu na prohlášení je pozemek jčř. parc.č. 3. Součástí pozemku je ohradní cihelná zeď s dřevěnými novými vraty na severní straně pozemku a cihelný úsek ohradní zdi vymezující plochu dvora na západní straně u kovárny.

Zbývající SV strana pozemku je ohraničena plotem z kovových dílců mezi kovovými trubkami na podezdívce.

Jižní hranice dvora mezi obytnou a hospodářskou budovou je uzavřena dvoukřídlovými vraty mezi pilíři se sedlovou stříškou.

Datace:

Nejstarší doložená zmínka o kovárně je z roku 1750, ale lze usuzovat, že objekt bude staršího založení. Na stabilním katastru z roku 1837 je usedlost zachycena, ještě se spalnou konstrukcí kovárny a obytné světnice. Při reambulanci stabilního katastru v roce 1875 je již zachycen

současný stav usedlosti. Z dostupných historických pramenů bylo zjištěno, že kolem roku 1848 byla kovárna zaklenuta a byla opatřena nespalnou krytinou. Lze usuzovat, že i v této době vznikl pultový přístřešek sloužící jako sklad uhlí a nářadí.

Obytný dům prošel zásadní obnovou/úpravou v roce 1985, kdy byla vestavěna koupelna s toaletou. Poslední úprava kovárny proběhla v roce 1927 a následně poté byla zrušena původní otevřená předsíň pro kování koní.

Stav:

Stavebně technický stav všech budov je dobrý, bez viditelných statických poruch.

Téměř všechny stavební úpravy, které byly na objektech provedeny, jsou vratné. Zejména se jedná o otevření předsíň pro kování koní, o navrácení původního vstupu do obytného domu a o odstranění zádveří (verandy).

Zhodnocení:

Areál usedlosti s kovárnou, postavený patrně v 18. století s následnými úpravami kolem roku 1848, tvoří zásadní urbanistický prvek v intravilánu obce nacházející se v exponované poloze na jižní straně protáhlé návsi. Hmotové uspořádání usedlosti a vnější vzhled jsou přirozeným stavebním vývojem objektů v průběhu 19. a 20. století.

Památkově nejhodnotnějším objektem usedlosti je kovárna s obydlím tovaryše, která je ukázkou dochovaného zázemí řemeslnického živnostníka z 19. století. Kovárna, i přes zrušení původní otevřené předsíň pro kování koní, si zachovala svůj původní ráz, jak v architektuře, tak v užitých historických materiálech a konstrukcích a v dispozičním členění kovárny na dva prostory. Památkově cenné jsou cihelné plackové klenby do segmentových pasů, topeniště (výheň) s dymníkem, krovová hambalková konstrukce se stojatou stolicí a rovněž i některé původní truhlářské výrobky včetně kování.

I přes stavební modernizační úpravy provedené na obytném domě a stájích zejména ke konci 20. století, usedlost stále vykazuje nesporné památkové hodnoty. Dochovala se původní hmotová skladba budov z doby výstavby, částečně dispoziční řešení a historické konstrukce (plackové a segmentové klenby v obytné budově, klenby do traverz ve stájích, vaznicový krov se stojatou stolicí obytné budovy, prkenná podlaha ve světnici) a architektonické prvky (okno v bývalé černé kuchyni).

Kovárna má také význam kulturně historický, protože je přímým dokladem vývoje obecních kováren v Jihočeském kraji.

Památková hodnota usedlosti je umocněna i jeho urbanistickou funkcí. Svým umístěním a architektonickým pojetím trojštítového průčelí tvoří areál jeden ze zásadních prvků v urbanistickém a architektonickém výrazu číčenické návsi.

Komise pro ústřední seznam kulturních památek Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Českých Budějovicích posoudila památkovou hodnotu usedlosti čp. 11 s kovárnou v Číčenicích z hlediska architektonického, kulturně-historického uměleckořemeslného a **doporučila usedlost čp. 11 s kovárnou včetně pozemku jčř. parc.č. 3 v Číčenicích k prohlášení za nemovitou kulturní památku.** “

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor kultury a památkové péče, ve svém dopise čj. KUJCK 95096/2021 ze dne 27. 8. 2021, doporučil prohlášení bývalé obecní kovárny v Číčenicích za kulturní památku. V dopise podává následující odůvodnění:

„Předmětný objekt bývalé obecní kovárny byl vybudován na příhodném místě přímo v centru dění obce. Důvodem byla snadná dosažitelnost pro všechny obyvatele a také blízkost cest či silnice, která přes náves vedla.

Jádrem kovárny byl vlastní pracovní prostor kovářské dílny s přidruženými prostory. Vesnické kovárny obvykle fungovaly v těsném soužití s bydlením kováře a jeho rodiny či i tovaryše. Nejtěsnější variantu tohoto soužití představuje takové včlenění dílny do obvyklé chalupové či domkové dispozice. Vsunutí kovářské dílny bylo běžné zpravidla v zadní hospodářské části domu či v místě posledního dílu dispozice, kde se běžně umísťovala komora či zadní světnice. Takových kovářských chalup bylo zřejmě nejvíce.

Stavební typ vesnické zděné kovárny s čelním obloukem, ale souvisí s vlnou zděného stavitelství, přicházející na venkov v 1. pol. 19. století s tehdejšími zpřísněnými požárními předpisy a zednickou dovedností klenutí. Je to typické pro centrální oblast jižních Čech. Klenby byly v této době ve vesnickém stavitelství důležitým prvkem. Na těchto objektech se stavěly i typické selsko-barokní štíty.

Bývalá obecní kovárna je součástí usedlosti, kterou tvoří tři podélné budovy trakty. Na západní straně se jedná o obytnou budovu se sklepy pod komorovou částí s dodatečně přistavěným zádveřím (verandou s okny), dále s navazující hospodářskou částí, která obsahuje bývalé stáje zaklenuté do travers, již upravené k obytným účelům a v severní části stodolu. Východní stranu zaujímá v dominantní poloze právě bývalá obecní kovárna s obytnou částí a s pultovým západním přístavkem využívaný jako sklad uhlí a náradí, který je otevřen do krovu. Ze západní strany byl dále ke kovárně, a to směrem do dvora, přistavěn přízemní hospodářský objekt obsahující prádelnu, chlév a dřevník.

V objektu kovárny jsou místnosti zaklenuty plackovými klenbami. Dochovala se zde uzavřená výheň s cihelným dymníkem i s otvory pro větrání. Vlastní kovárna je osvětlena širokým okenním otvorem. Plocha jižního štítu je od přízemí oddělena římsou krytou taškami a je po obvodě štukově lemována. V horní části štítu je půlkruhový větrací otvor. Ve východní fasádě se nacházejí okenní otvory rozdílné velikosti, a to ve vlastní kovárně a u obydlí. Severní štít obsahuje v horní části senný otvor s dřevěnými dvířky.

Na předmětné přízemní budově bývalé kovárny došlo k úpravě hladkého jižního průčelí u původního vstupního pracovního prostoru při zazdění klenutí oblouku s osazením dvoukřídlých plechových vrat a k zazdění malého okna u pultového přístavku, odsazeného z jižní části, přiléhajícího k západní straně hlavního objektu s plynule navazující střechou krytou pálenou krytinou bobrovkou.

Danou novodobou úpravou na čelní jižní stěně se štítem s polovalbou, tak zmizel bohužel charakteristický a důležitý výrazový prvek někdejší kovárny.

Původní podoba objektu je zachycena asi z pol. 20. století na snímku Jaroslava Vajdiše, v knize Lidová architektura v jižních Čechách, autor Jiří Škabrada a kol., kde je o stavbě také zmínka v souvislosti příkladu s upozorněním na novodobé zacházení s některými kovárnami, které se tak stávají po úpravách či adaptacích „nic neříkajícími“ stavbami.

Budova kovárny je poměrně v dobrém stavu, kdy se na objektu zjevně neprojevují statické poruchy. Vnější omítky jsou omšelé, když ve spodních partiích vykazují zvlhčení.

Objekt kovárny by bylo možné rehabilitovat do původního historického výrazu jednoduchou úpravou, tj. otevřením předsíně pro kování koní.

Stavba původní obecní kovárny představuje stále svou hmotou charakteristický prvek přímo ve středu návsi, který tak umístěním v krajní pozici svým způsobem dominuje v jižní části danému prostředí.

Kovárna zejména vyniká jako účelová stavba především svým původním využitím právě z hlediska historického v dané lokalitě a prostředí sídelního celku jako doklad vývoje obecních kováren.

Lze tak konstatovat, že v celkovém kontextu se i přes stavební úpravy, jedná o významný doklad historie dané společnosti, životního způsobu právě v souvislosti s kovářským řemeslem, a kovárna je tak jednoznačně dokladem činnosti s řemeslným provozem v dané oblasti jižních Čech na Strakonicku. Areál usedlosti s kovárnou stále vykazuje nepochybně památkové hodnoty. Památková hodnota se zakládá především v hmotovém umístění dochovaných budov při zachování původních konstrukcí a historických detailů v interiérech. Objekt kovárny je výjimečný a unikátní i svým umístěním v rámci daného areálu usedlosti a právě také díky dochovaným prvkům v interiéru, z hlediska stavebního např. zaklenutím či zachováním původního rázu, jak v architektuře, tak v užitých historických materiálech a konstrukcích, a v neposlední řadě právě z kulturně historického hlediska „Bývalá obecní kovárna“ č. p. 11, včetně pozemku parc. č. 3, v obci Číčenice, k. ú. Číčenice, představuje a naplňuje tak pojem kulturní památka ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.“

K zmíněnému návrhu se dopisem čj. MUVO 8475/2021 ze dne 8. 9. 2021 vyjádřil **Městský úřad Vodňany**, úsek státní památkové péče. S prohlášením usedlosti s kovárnou čp. 11 v Číčenicích za kulturní památku souhlasil. Ve svém vyjádření uvádí následující:

„Předmětná usedlost se nachází v jižní části protáhlé návsi ve středu obce Číčenice. Jedná se o usedlost se třemi podélnými budovami. Na západní straně se nachází obytná budova s navazující hospodářskou částí, kde jsou bývalé stáje upravené k bydlení a stodola. Na východní straně se nachází bývalá obecní kovárna s obydlím tovaryše a pultový západní přístřešek. Na západní straně kovárny byl přistavěn hospodářský objekt se sedlovou střechou, kde je prádelna, chlév a dřevník.

Nejstarší doložená zmínka o obecní kovárně je z roku 1750. Historie domu však pravděpodobně sahá ještě dále. Usedlost je zachycena v císařském otisku stabilního katastru z roku 1837, ještě se spalnou konstrukcí kovárny a obytné světnice. Při aktualizaci stabilního katastru v roce 1875 je již zachycen současný stav usedlosti. Kolem roku 1848 byla kovárna zaklenuta a opatřena nespalnou krytinou. V téže době pravděpodobně vznikl pultový přístřešek sloužící jako sklad uhlí s nářadí. Poslední rozsáhlá úprava usedlosti proběhla v roce 1927.

Všechny budovy jsou v dobrém stavebně technickém stavu. Uspořádání usedlosti a její vnější vzhled dokládají přirozený stavební vývoj objektů v průběhu 19. a 20. století. Nejhodnotnějším objektem z pohledu památkové péče je kovárna s obydlím tovaryše. Je zde zachován původní architektonický ráz, původní materiály, konstrukce a dispoziční členění. Památkovou hodnotu spatřujeme v dochovaném téměř původním stavu usedlosti, která je dominantou číčenické návsi.

Městský úřad Vodňany, odbor výstavby a ÚP, posoudil předloženou žádost, poměry na místě samém a veškeré zjištěné skutečnosti a dospěl k závěru, že doporučuje prohlášení výše uvedené věci za kulturní památku.“

Po obdržení výše zmíněných vyjádření Ministerstvo kultury vyzvalo vlastníka, aby se v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, seznámil s podklady a případně navrhl jejich doplnění. převzala dopis s výzvou dne 15. 10. 2021 a k podkladům se již nevyjádřila.

Po vyhodnocení všech výše uvedených podkladů dospělo Ministerstvo kultury k následujícímu závěru: Usedlost čp. 11 v Číčenicích představuje hodnotný a dobře zachovalý příklad samostatně stojící venkovské návesní kovárny s obydlím pro tovaryše, obytné budovy s hospodářskou částí a samostatné drobné hospodářské stavby. Kovárna byla postavena na místě staršího objektu, přičemž nejstarší zmínka o stavbě pochází z roku 1750. V první polovině 19. století byla kovárna na mapách z roku 1837 zakreslena jako zděná stavba, kdežto obytná budova měla ještě dřevěnou světnici. Ve druhé polovině 19. století je v mapách již zachycen současný stav kovárny i obytné stavby. Zděná budova kovárny s čelním obloukem představuje typicky pojednanou stavbu svého druhu, která se v oblasti jižních Čech začala uplatňovat v průběhu 19. století v souvislosti s rozšířením zděného stavitelství na venkov. Jedná se o zděnou přízemní stavbu, krytou polovalbovou střechou, s obvyklým typologickým schématem uspořádání interiéru a na západní straně s pultovým přístřeškem. Charakteristický manipulační prostor v čele stavby, otevřený půlkruhově zaklenutým obloukem, byl však v případě číčenické kovárny v minulosti zazděn. Bohužel tak zanikl tradiční architektonický prvek typický pro kovárny. Dnes je vstupní průčelí opatřeno novodobými pravoúhlými vraty. Nicméně nevhodné úpravy lze v budoucnu úspěšně památkově rehabilitovat a navrátit stavbě původní vzhled na základě existence archivních fotografií z poloviny 20. století a regionálních dobových analogií. Kovárna zůstala zachována ve svém původním hmotovém rozvržení i vnitřní dispozici – zůstalo nenarušené vnitřní uspořádání na prostor vlastní kovárny s výhní, tehdejší obydlí pro tovaryše při severním průčelí a prostory pro skladování uhlí a nářadí pod pultovým přístřeškem. V interiéru bývalé kovárny jsou dodnes dochovány hodnotné stavební historické konstrukce a mnohé cenné řemeslné detaily jako např. plackové klenby sbíhající do segmentového pásu, kovářská výheň s cihelným dymníkem a otvory pro větrání nebo tesařsky vyhotovený hambalkový krov.

K objektu kovárny náleží rovněž částečně podsklepená obytná budova s navazující hospodářskou částí, jež dříve sloužila jako stáje a stodola. Přízemní zděná stavba, završená sedlovou střechou má jednoduše řešenou fasádu. Štitové průčelí je prolomeno dvěma štukově lemovanými okenními otvory v přízemí a dvěma půdními větracími otvory. Vnitřní dispozice budovy byla částečně pozměněna, hospodářská část byla adaptována pro obytné účely a v souvislosti s těmito změnami bylo k dvornímu průčelí přistavěno novodobé zádveří. Zachováno zůstalo původní hmotové řešení stavby a řada historických konstrukcí a hodnotných řemeslných prvků jako např. plackové klenby, dřevěná podlaha ze širokých prken, okenní otvor v bývalé černé kuchyni nebo vaznicový krov.

Prostor usedlosti pak doplňuje přízemní hospodářský objekt, jenž byl do dvora přistavěn v těsné blízkosti kovárny. Jednoduchá stavba na úzkém obdélném půdorysu je ukončena sedlovou střechou. Fasáda domu je prostá, členěná jen okenními a dveřními otvory. Stavba sloužila jako dřevník, prádelna a chlév. Do současnosti se dům zachoval ve svém původním hmotovém rozvržení i většině konstrukcí.

Celé stavení kovárny v Číčenicích ještě dotváří a půdorysně sceluje ohradní cihelná zeď na severní hranici dvora, jež se na východní straně stáčí k severozápadnímu nároží objektu kovárny. Severovýchodní část pozemku je ohraničena novodobým plotem, stejně tak vrata mezi obytnou a hospodářskou budovou jsou novodobá.

Usedlost s kovárnou je situována v samém jádru obce v jižní části návsi, kde se výrazně pohledově uplatňuje. V návaznosti na půdorysnou strukturu vsi představuje kovárna rovněž důležitý prvek urbanistický. Celá usedlost kovárny se zachovala v původním hmotovém rozvržení z druhé poloviny 19. století, ve většině historických stavebních konstrukcí, s částečně zachovalou vnitřní dispozicí a s celou řadou památkově hodnotných řemeslných prvků a detailů. Kovárny postavené v jižních Čechách v průběhu 19. století, tak jako kovárna číčenická, se významně podílejí na utváření tradičního charakteru jihočeského venkovského prostředí a představují dnes jeden z typických znaků zdejší zástavby. Soubor

staveb kovárny čp. 11 v Čičenicích reprezentuje lidovou architekturu typickou pro tento region a pro své hodnoty architektonické, historické, urbanistické, řemeslné a jako projev tvůrčích schopností a práce člověka splňuje podmínky ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, pro prohlášení věci za kulturní památku.

Současně správní orgán podotýká, že prohlášení kovárny v Čičenicích za kulturní památku není pojato jako jednostranné omezení vlastnického práva bez náhrady, protože zákon o státní památkové péči nabízí řadu kompenzací, vázaných na zachování a údržbu kulturní památky. Výše a způsob náhrad jsou dány povahou věci, především záležitosti na výši nákladů, jimiž obnova či údržba kulturní památky překračuje obvyklé náklady. V případě obnovy kulturní památky se např. poskytuje bezplatná odborná pomoc a poskytují se podklady a informace podle § 14 odst. 7 památkového zákona. Dále – na žádost vlastníka – může příslušný krajský úřad, případně Ministerstvo kultury, pro údržbu či uchování kulturní památky poskytnout příspěvek na zvýšené náklady (§16 památkového zákona). Rovněž odborná organizace státní památkové péče (Národní památkový ústav) zabezpečuje bezplatnou odbornou pomoc vlastníkům kulturních památek při zajišťování péče o kulturní památky (§ 32 odst. 2 písm. f památkového zákona).

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.



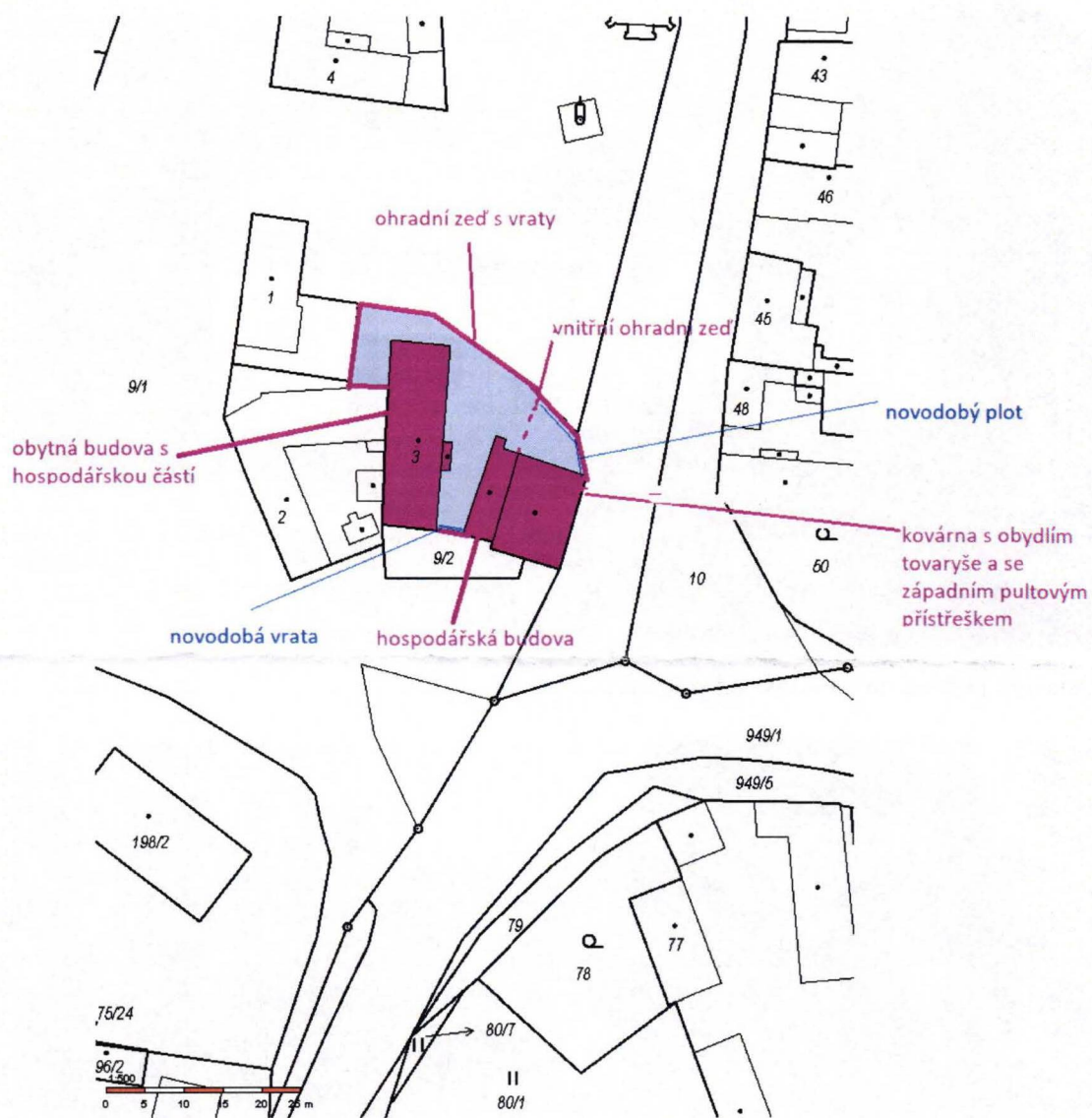
Mgr. Ing. Eva Trejbalová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Stejnopis rozhodnutí:

Národní památkový ústav, generální ředitelství
Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Českých Budějovicích
Městský úřad Vodňany, úsek státní památkové péče
Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor kultury a památkové péče
Vlastní



**Orientační zakres umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy
– nedílná součást výroku rozhodnutí č. j. MK 57783/2022 OPP ze dne 5. 10. 2022**



Deset identifikačních fotografií kulturní památky
– nedílná součást rozhodnutí č.j. MK 57783/2022 OPP ze dne 5. 10. 2022



Celkový pohled na usedlost od jihovýchodu



Kovárna s obydlím pro tovaryše – pohled od severovýchodu



Kovárna s obydlím pro tovaryše a pultovým přístřeškem – pohled od severu



Kovárna se západním pultovým přístřeškem a hospodářská budova – pohled od jihu



Hospodářská budova – pohled od severu



Obytná budova – pohled od jihu



Obytná budova s hospodářskou částí – pohled od severovýchodu



Ohradní zeď a obytná budova s hospodářskou částí – pohled od severovýchodu